Namítá-li se, že zákon č. 221/1924 na rozdíl od pensijního zákona (§ 34, odst. 2. zákona ze dne 16. prosince 1906 ř. z. č. 1 z roku 1907: »Počne-li nebo končí-li pojištění během měsíce, je přes to zapraviti plnou měsíční prémii«) neobsahuje zvláštního ustanovení o nedělitelnosti týdenního pojistného, je to sice pravda, ale okolnost ta nenutí nikterak k závěru, že zákonodárce zde chtěl úpravy jinaké. Předpis § 158, odst. 1. sám o sobě je na tolik jasný, že není třeba, aby zásada jím vyjádřená musila býti potvrzena ještě jiným způsobem nebo na jiném místě.

Též německé invalidní pojištění, jehož konstrukce se v podstatě shoduje s naším zákonem, zná jen pojistné týdenní.

Rozhodla-li se Ústřední sociální pojišťovna při vydání tabulky pojistného (oběžník č. j. 476—S—26 ze dne 19. července 1926) pro předpisování pojistného podle dnů, učinila tak z důvodů praktických. Jsouc vedena snahou, v rámci možnosti vyhovovati potřebám hospodářským a administrativním, měla na mysli pouze ty případy, v nichž se začíná nebo končí zaměstnání během týdne, v nichž tedy často dochází k zaměstnání u dvou zaměstnavatelů během jednoho týdne. Ostatně jde při tom jen o administrativní opatření, jež neprejudikuje právnímu stanovisku a o jehož změně je uvažováno.

Kdyby se Ústřední sociální pojišťovna rozhodla — zachovávajíc jinak myšlenku v předešlém odstavci naznačenou — nehledě k administrativním komplikacím s tím spojeným, vydati dvojí tabulku pro předpis pojistného, a to jednu pro osoby, vykonávající práce po 7 dnů, a druhou pro zaměstnance, kteří pracují jen 6 dnů, znamenalo by to u posléze uvedené skupiny zvýšení pojistného oproti dosavadní praxi, poněvadž by se pak platilo v případě několikadenního zaměstnání tolik šestin, kolik dosud sedmin; u osob vykonávajících práce po 6 dnů (což je normální pracovní týden) dosáhlo by se i tímto způsobem plného, zákonem předpokládaného předpisu.

Navrhuje se, aby stížnost byla zamítnuta jako nedůvodná.«

Dále se nemocenské pojišťovny vyzývají, aby podaly zprávu, kolik stížností toho druhu bylo dosud podáno. Není-li jich, není třeba, aby to zvlášť bylo oznámeno.

Co se týče dalšího postupu, ukládá se nemocenským pojišťovnám, aby rozhodnutí politických úřadů o takových stížnostech ihned Ústřední sociální pojišťovně oznamovaly (s opisem rozhodnutí po příp. odvolání — viz posled. odstavec).

Bude-li v některém případě stížnosti vyhověno, nechť je v otevřené lhůtě podáno odvolání s příslušným odůvodněním, jehož případné d o p l n ě n í podle dalších pokynů Ústřední sociální pojišťovny nechť si pojišťovna vyhradí.

Oběžník Ú. S. P. č. 52 ze dne 11. července 1927 o předpisování pojistného pro nemocenské pojištění.

Na četné dotazy, zda jsou nemocenské pojišťovny povinny vziti na vědomí oznámení zaměstnavatelů, že jejich zaměstnanci v určitý den nebudou pracovati nebo nepracovali, oznamuje Ústřední sociální pojišťovna, že v nálezu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. dubna 1927, č. 6399/27 byla sice výslovně řešena pouze otázka placení pojistného za neděle, avšak podle výkladu, jenž v odůvodnění tohoto nálezu jest uveden, lze míti za to, že správní soud bude rozhodovati stejně i v oněch případech, v nichž pojištěnec žádných prací nebo služeb nevykonává a za něž nemá též nároku na mzdu. Ústřední sociální pojišťovna doporučuje proto, aby až do té doby, dokud příslušná ustanovení zákona čís. 221 z roku 1924 nebudou změněna, nebo dokud judikaturou nebude rozhodnuto jinak, nebylo předpisováno pojistné pojištění nemocenského i za všechny nahodilé přestávky ve faktickém

vykonávání prací nebo služeb, pokud zaměstnanci za takovéto zameškání práce nepřísluší mzda.

Z uvedeného nálezu lze dále vyvozovati, že otázka, stihá-li zaměstnavatele povinnost platiti pojistné za nehonorované dny prázdna, není odvislá od odhlášky ve smyslu § 17 zákona č. 221/1924. Totéž platí, nastal-li u pojištěnce pojistný případ a ztráta způsobilosti pracovní (§ 160, odst. 2.), nebo zameškal-li zaměstnanec práci z nějaké důležité příčiny, kterou lze zahrnouti pod ustanovení § 1154b (obč. zákona) § 160, odst. 3. Ve všech těchto případech, poněvadž nevedou ke zrušení pracovního poměru, nelze požadovati »odhlášky«, a nebylo by též předpisovati pojistné nemocenského pojištění.

Nastává zde ovšem obtížná otázka, jakým způsobem se nemocenské pojišťovny dovědí, za které dny, jako za dny pracovní, má býti předepisováno pojistné. Pochybnosti nebude, pokud jde o neděle. Pokud však jde o jiné sváteční dny, zvláště o svátky, v nichž podle zákona ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb. z. a n. o svátcích a památných dnech republiky Československé rozhodnutí o pracovním klidu je ponecháno dohodě interesentů — mezi těmito státní svátek 28. října — tu nutno žádati, aby zaměstnavatelé o takovém faktickém přerušení práce učinili nemocenské pojišťovně o z n á m e n í. Toto »oznámení« se může státi ve formě stručného sdělení. Nemocenské pojišťovny budou právem požadovati, aby zaměstnavatelé učinili toto »oznámení« do tří dnů podle obdoby § 19 cit. zák., podle něhož všechna hlášení, jež pro provádění pojištění jsou nezbytná, nutno učiniti nejpozději třetího dne po nastalé změně. Takové oznámení musí obsahovati všechny údaje, potřebné pro zjištění identity zaměstnanců, dále označení dnů, v nichž se nepracuje, důvod, proč zaměstnanec nepracoval (na př. nemoc, stěhování, úmrtí v rodině, zdravotní dovolená atd.) a žádost, aby za tyto dny za uvedené pojištěnce nebylo pojistné nemocenského pojištění předpisováno.

Upozorňujeme, že pokud jde o z á k o n n o u d o v o l e n o u, stanoví § 9 odst. 5. zákona z 3. dubna 1925, č. 67 Sb. z. a n. výslovně, že za dobu zákonné dovolené platí se příspěvky sociálně-pojišťovací.

Tím jsou vyřízeny všechny dotazy této věci se týkající.

———————

Oběžník Ú. S. P. č. 58 ze dne 29. srpna 1927 o likvidaci přeplatků nemocenského pojistného.

Ministerstvo sociální péče zaslalo svazům nemocenských pojišťoven, svazům zaměstnanců a Konfederaci zaměstnavatelských organisací přípis, v němž oznamuje, že hodlá svolati anketu, v níž by byly projednány návrhy na likvidaci sporů o placení pojistného za 6 nebo 7 dní v týdnu a žádá, aby zájemci sdělili svá stanoviska a předložili konkrétní návrhy.

Ministerstvo připomíná, že vypočítávání přeplatků, vzniklých placením pojistného za 7 dní v týdnu by vyvolalo po celé republice nejen práci příliš obsáhlou, ale i potud komplikovanou, že bylo by nutno namnoze přezkoumati mzdové záznamy, jež jsou zaměstnavatelé podle § 14 cit. zák. povinni vésti a pod trestní sankcí podle § 260 cit. zák. k nahlédnutí předložiti.

Svůj úmysl oznámilo ministerstvo i Zemským správám politickým s vyzváním, aby i politické úřady I. stolice byly o něm uvědoměny.

Ústřední sociální pojišťovna doufá, že se podaří v dalším jednání dosíci dohody, aby nemocenské pojišťovny byly ušetřeny vypočítávání jednotlivých přeplatků. Doporučujeme nemocenským pojišťovnám, aby zaměstnavatelům, kteří žádají vrácení nebo vyúčtování přeplacených částek, oznámily, že se jedná o dohodu se žádostí, aby prozatím upustili od vymáhání přeplatků. Setrvají-li však jednotliví zaměstnavatelé na své žádosti,